

فیلیپ کلودل

جان‌های افسرده

ترجمه پرویز شهدی

کتابخانه ملی

Claudel, Philippe

Les ames Grises, 2003

سرشناسه : کلودل، فیلیپ، ۱۹۶۲-م.
عنوان و نام پدیدآور : جان‌های افسرده / فیلیپ کلودل؛ ترجمه پرویز شهدی.
مشخصات نشر : تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری : ۲۶۴ ص.
شابک : ISBN ۷۸-۶۰۰-۵۷۳۳-۷۸-۵
وضعیت فهرست‌نویسی : فیا.
پادداشت : عنوان اصلی:
موضوع : داستانهای فرانسه - قرن ۲۰-م.
شناسه افزوده : شهدی، پرویز، ۱۳۱۵-، مترجم.
رده‌بندی کنگره : PQ۶۷۷/ل۹ج۲ ۱۳۹۰
رده‌بندی دبویی : ۸۴۳/۹۱۴
شماره کتاب شناسی ملی : ۲۳۹۹۴۳۲

کتاب پارسه

■ جان‌های افسرده

فلیپ کلودل ترجمه پرویز شهدی
ویرایش و تولید: کارگاه ویرایش کتاب پارسه
حروف چینی و آماده‌سازی: آتلیه کتاب پارسه
طراحی و گرافیک: پرویز بیانی
نوبت و شمارگان: چاپ اول، ۱۳۹۱
۱۱۰۰ نسخه، ۹۳۰۰ تومان

© حق چاپ محفوظ است.

بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه

● دفتر مرکزی: خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی، خیابان شهدای ژاندارمری شرقی، پلاک ۷۴،

طبقه دوم، تلفن ۰۵۶۶۴۷۷۴۰۵ ●

● www.parsehbook.com / info@parsehbook.com ●

فیلیپ کلودل

(متولد ۱۹۶۲ م.)

نویسنده فرانسوی که علاوه بر داستان کوتاه و رمان، در حوزه‌های
فیلمنامه‌نویسی، تحقیق و گزارشگری نیز فعالیت می‌کند.

از دیگر آثار او:

نوه آقای لین، چشم می‌پوشم، رود موز از یاد می‌بردش، چند تا
از صدها تأسف و ...

پیش‌گفتار مترجم

فیلیپ کلودل متولد سال ۱۹۶۲ است. او را به عنوان رمان‌نویس، فیلم‌نامه‌نویس، محقق و گزارشگر می‌شناسند. داستان‌های کوتاه هم در کارنامه‌اش دارد. اولین اثرش در سال ۱۹۹۹ منتشر شد با عنوان: «رود موزا زیاد می‌بردش»، سپس کتاب‌های: «چند تا از صدها تأسف» و «چشم می‌پوشم» را در سال ۲۰۰۰ منتشر کرد. رمان بعدی‌اش «به امید دیدار آقای فری‌یان» بود که سال ۲۰۰۱ به چاپ رسید. بعد از آن به نگارش گزارش‌ها، داستان‌های کوتاه و کارهایی از این‌گونه پرداخت. «جان‌های افسرده» محصول سال ۲۰۰۳ کارگاه نویسندگی‌اش است. این کتاب جایزه رنودو سال ۲۰۰۳ را به عنوان بهترین کتاب راجب بزرگ خوانندگان مجله «ال» را برایش به همراه آورد. این کتاب تاکنون به ۲۲ زبان ترجمه شده و فیلمی هم با حضور چند هنرپیشه سرشناس سینمای فرانسه از آن ساخته شده است.

ارزش این کتاب در دو اصل مهم نهفته است؛ اول موضوع داستان که مجموعه چند فاجعه است، از میان عظیم‌ترین فجایع بشری تا آن زمان،

یعنی جنگ جهانی اول. در فضای جنگ که هر روزه هزاران کشته و زخمی و معلول به جا می‌گذارد کسی نمی‌تواند به فکر آینده باشد، چون نمی‌داند تا فردا زنده هست یا نه، چه آن‌هایی که در جبهه می‌جنگند و چه کسانی که پشت جبهه در شهرها و روستاها به سر می‌برند. پس در این هیاهوی جهنمی، و در دنیایی که سراسر به هم ریخته و جز مرگ و ویرانی چیزی در آن دیده نمی‌شود، مردم هم در زندگی عادی‌شان جز مرگ و فاجعه چیزی پیش رو ندارند. همه آشفته‌اند، نگران‌اند، مضطرب‌اند، هیچ چیز سر جای خودش نیست، هیچ فکری نمی‌تواند متمرکز شود. حتی اعمال اولیه حیاتی، خوردن، خوابیدن و کار کردن هم نظم و ترتیبش را از دست داده است. پس همه جان‌ها حق دارند افسرده باشند، مأیوس باشند، و غم‌زده.

اصل دوم، نحوه روایت‌گری ماجراهاست، از زبان راوی که خود یکی از کسانی است که اگرچه روانه جبهه نشده ولی با بزرگ‌ترین فاجعه‌ای که در زندگی هر انسانی می‌تواند رخ دهد روبه‌روست، و در کنار آن شاهد فاجعه‌هایی دیگر، آدم‌هایی که در زندگی عادی نقاب درستی و شرافت به چهره دارند و چون اوضاع غیرعادی می‌شود، ماهیت باطنی‌شان را نشان می‌دهند. عده‌ای رنج می‌برند و عده‌ای از رنج دادن دیگران لذت. حیوان‌صفت‌هایی که از غوغای جنگ و کشتار برکنار می‌مانند و تا آن‌جا که می‌توانند به خلق و خوی ددمنشانه‌شان میدان می‌دهند، چون اوضاع آشفته است و راه‌ها باز، حساب و کتابی هم در کار نیست.

راوی مانند خبرنگاری پرتجربه و نکته‌دان زندگی خودش و کسانی را که همراهش این راه‌پردرد و رنج را طی می‌کنند شرح می‌دهد، که در این راه از جمله‌هایی خیلی ساده، گاه خیلی کوتاه، گاه خیلی گزنده، و گاه بسیار دردناک.

رویدادی کوچک فاجعه‌ای کشنده را در زندگی راوی به وجود می‌آورد که

عمرش را به تباهی می‌کشاند و علاوه بر درد ورنج، او را نسبت به همه کس و همه چیز بدبین می‌کند. فضا، فضای بدگمانی و شک و تردید است که از هر یک از شخصیت‌های داستان، هم مجرم می‌سازد و هم قربانی.

گمان نمی‌کنم تاکنون هیچ اثری از این نویسنده به فارسی ترجمه شده و یا خودش شناسانده شده باشد. اثر بسیار قوی است؛ چه از نظر موضوع‌های مطرح‌شده و چه از نظر سبک و شیوه نگارش. امیدوارم معرفی او و بهترین کتابش گشودن دریچه‌ای باشد به روی ادبیات قرن بیست و یکم فرانسه، نسلی که اگرچه از دو فاجعه بزرگ جهانی چیزی ندیده، ولی آثار تلخ آن هنوز در زندگی اجتماعی و نسل‌های پیر و جوان منعکس است و هیچ‌گاه هم محو نخواهد شد.

— پ. ش. خرداد ۱۳۸۹